

(Ne)răbdare

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Tăciuni aprinși se scaldă în orbite,
Spre asfințit o pleoapă se închide
Cu umbra nopților fierbinți tivite
Ce-n minte nasc numai efemeride.

Din bolul de cerneală scot o rimă,
O mestec în căușul palmei drepte
Și mă gândesc dacă-am comis o crimă
Că dragostea nu poate să accepte

Secunde care rătăcesc, bizare,
Pe străzi cu ceață densă, plumburie,
Clepsidre fără bani în buzunare...
Ce-ntârzie pierdute-n poezie.

- Ale absenței tale amplitudini
Le port gravate-n pieptul meu, iubite,
Nu mai doresc să gust incertitudini
Și nici să număr clipe ofilite.

Chiar și secunda asta e o crimă,
În care-ți scriu cu mâna tremurând,
Când tu lipsești mi-e viața sinonimă
Cu moartea și o simt alunecând

Spre nicăieri. N-am nicio garanție,
Spre veșnicie nu se vând bilete,
Când tu ești rătăcit prin poezie
Eu rătăcesc prin lumea ta, poete!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015